Nova llei d'Emergència Social per esquivar el TC

Front comú d'institucions i entitats davant el Govern del PP

JOSEP GISBERT
Barcelona

La redacció amb caràcter d'urgència d'una nova llei que permeti esquivar la part de la llei d'Emergència Social referida a la lluita contra els desnonaments recorreguda pel Govern espanyol i que el Tribunal Constitucional suspendrà va ser el principal acord adoptat ahir en la reunió entre el Govern, els ajuntaments, els partits polítics i les entitats socials celebrada al Palau de la Generalitat per fer front a la situació. Va ser una trobada, convocada pel president de la Generalitat, Carles Puigdemont, que va servir per evidenciar l'existència d'un front comú a Catalunya en contra de la pobresa energètica i l'emergència habitacional, encara que amb alguns matisos.

La nova llei haurà d'incorporar els aspectes recorreguts de la llei 24/2015, així com unificar la resta de les matèries que continuen en vigor quant a emergència social, i es començarà a redactar avui mateix a partir d'un grup de treball format pel Govern, els promotors de la iniciativa legislativa popular que va donar peu precisament a la norma ara impugnada pel Govern espanyol i el Consell de l'Advocacia de Catalunya. La intenció és preparar un projecte de llei de lectura única que pugui ser aprovat pel Parlament pel procediment d'urgència i si pot ser amb la mateixa unanimitat que va obtenir la llei 24/2015. "El compromís del Govern és deixar sense efectes pràctics la impugnació de la llei, i per això necessitem un nou instrument legal que ens doti de les eines necessàries", va argumentar Carles Puigdemont, que va reconèixer la por expressada per les entitats socials i els representants del món local que la paralització de la llei 24/2015 "pugui provocar una onada de desnonaments que precisament la llei havia aconseguit frenar". "Serà una llei que regularà tots els drets dels catalans que el Govern central ha volgut limitar presentant recursos", va reblar.

El president de la Generalitat va estar acompanyat del vicepresident del Govern, els consellers de Presidència, Governació, Treball i Afers Socials, i Empresa, i la presidenta del Parlament. I a la reunió també hi van assistir els representants dels partits presents al Parlament, els presidents de l'Associació Catalana de Municipis (ACM) i la Federació de Municipis de Catalunya (FMC), els alcaldes de Barcelona, l'Hospitalet, Badalona, Sabadell, Terrassa, Lleida, Tarragona, Santa Coloma de Gramenet, Girona, Reus, Mataró i Sant Cugat del Vallès, els secretaris generals de la UGT i CC.OO., i els representants del grup promotor de la iniciativa legislativa popular que va donar peu a la llei 24/2015 (Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, Observatori DESC i Aliança contra la Pobresa Energètica), de la Plataforma pel Dret a un Habitatge Digne i de la Taula del Tercer Sector.

Tots els assistents, reunits durant dues hores al saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat, van valorar la pressa amb què Carles Puigdemont va convocar la trobada després del recurs anunciat divendres passat pel Consell de Ministres i van mostrar el seu suport a l'aprovació de la nova llei. Els alcaldes, per la seva part, van reclamar més recursos, van posar sobre la taula la necessitat de constituir una comissió de seguiment de les decisions que es vagin adoptant i van fer una crida concretament als bancs i van apel·lar a la seva responsabilitat perquè no aprofitin el recurs del Govern espanyol per aixecar-se de la taula contra els desnonaments. I els representants de les entitats socials també van secundar la nova iniciativa legislativa, però van ser els que van expressar més dubtes sobre les mesures que s'estan aplicant actualment a Catalunya.

En aquest sentit, van recordar, per exemple, que la part de la llei 24/2015 referida a la pobresa

Els representants del Govern, dels municipis i les entitats reunits ahir a la Generalitat

Tres lleis més suspeses

El Tribunal Constitucional (TC) ha admès a tràmit tres recursos més del Govern central contra lleis de la Generalitat i, consegüentment, les ha deixades en suspens, com està previst legalment en aquests supòsits. Es tracta de la llei 14/2015, que crea l'impost sobre els habitatges buits; la llei 16/2015, de simplificació de l'activitat administrativa, i la llei 17/2015, d'igualtat efectiva entre homes i dones. Totes van ser objecte de recursos d'inconstitucionalitat presentats pel Govern central a finals del mes d'abril passat. El ministre de Justícia, Rafael Catalá, va argumentar en informar de la presentació de les impugnacions que la relativa a habitatge és perquè el fet imposable ja està gravat en l'actual sistema de finançament de les hisendes locals, que preveu recàrrecs de fins al 50% en l'impost sobre béns immobles (IBI). En el cas de les altres dues lleis recorregudes, la tesi de l'Executiu és que les normes aprovades per la Generalitat envaeixen les seves competències. El Govern i el Parlament disposaran de 15 dies per formular al·legacions. / J.M.ª Brunet

El jutge decideix que Manos Limpias no dirigeixi l'acusació popular del 9-N

S.T. / D.G. Barcelona/Palma

El magistrat Joan Manel Abril, que investiga el 9-N, ha rellevat Manos Limpias al capdavant de l'acusació popular del procés, perquè considera que no ha col·laborat amb les altres entitats que tenen la mateixa condició. Ara aquesta tasca la farà el Sindicat Professional de la Policia i la Unió Federal de Policia.

Això passa enmig de la tempesta provocada per la detenció del cap visible del pseudosindicat, Miguel Bernad, per presumpta extorsió. Però les raons que argüeix el magistrat Joan Manel Abril no estan relacionades amb aquest afer.

Abril havia designat Manos Limpias per dirigir l'acusació popular, que engloba cinc querellants més, perquè va ser la primera a comparèixer. Però ara el magistrat considera que ha actuat sense tenir en compte la resta de parts, tenint en compte que només hi ha hagut unes quantes trucades telefòniques però no reunions. I per això el relleva d'aquesta tasca en benefici dels segons que es van personar, els sindicats policials.

D'altra banda, el lletrat que representa l'exsoci d'Iñaki Urdangarin en el cas Nóos ha aportat al tribunal una còpia de la interlocutòria del jutge Santiago Pedraz que va enviar a presó Miguel Bernad. Segons la investigació de la Fiscalia de l'Audiència Nacional haurien reclamat tres milions d'euros a La Caixa i a Banc Sabadell a canvi de retirar l'acusació contra la infanta Cristina. En aquest sentit, l'advocat sol·licita a l'Audiència de Palma que reclami a Manos Limpias proves que l'acta amb què es va personar en la causa és autèntica i que, si no, sigui expulsat del judici. Tot això perquè entén que "a hores d'ara no es pot descartar que els interessos que els hagin guiat siguin els espuris objecte d'investigació a l'Audiència Nacional". A més, la defensa de Diego Torres ha presentat un escrit davant l'Audiència Nacional per personar-se com a perjudicat en la causa contra Manos Limpias.

Mentrestant ahir va declarar l'exconsellera Marina Geli, que va detallar que la Generalitat va rebutjar projectes i esdeveniments d'Urdangarin per valor de tres milions d'euros. "Parlem de tres milions, eren diferents esdeveniments i projectes per promocionar l'esport a Barcelona. No els vam desestimar només per la quantitat, sinó perquè el projecte no encaixava dins dels plans de polítiques de salut pública d'aquell moment", va explicar.●

CÉSAR RANGEL

Una de les nostres

EL MIRADOR

Domingo Marchena

Si us fixeu bé en la foto, el veureu. Corpulent, amb barba, una alopècia incipient i aspecte d'*aizkolari*, de llenyataire basc. És la sisena persona a l'esquerra de Junqueras: Carlos Macías, que ha substituït Ada Colau com a portaveu de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH). Una de les cares més visibles en la defensa de la llei 24/2015, junt amb Maria Campuzano, de l'Aliança contra la Pobresa Energètica (la setena, amb una samarreta vermella). Tot i el seu aspecte viril, Carlos Macías sempre parla en femení: "No ens quedarem callades". Ada Colau diu "les veïnes i els veïns de Barcelona". Ell, "les veïnes". És una manera de posar-se al costat de qui tradicionalment han estat a l'esglaó més baix i doblement explotades: les dones. Ahir, quan va arribar al Palau de la Generalitat, a una reunió on ells van ser un altre cop majoria absoluta, semblava que no venia tot sol. Sí, l'acompanyava Maria Campuzano, esclar. Però, també, encara que només fos simbòlicament, Laura Comas, de Vallgorguina, que ha aconseguit gràcies a les lleis que ara ha recorregut el PP la dació en pagament de la casa on viu amb la filla, de 13 anys. I Puri Ibáñez, María José Navarro i Mercè León, de Sant Feliu de Guíxols. I María José Alarcón i Txell Teruel, de Barcelona; la Luzneida i la Sandra, de Terrassa; la Mari Ángeles, la Toñi i la Lali, de Mollet del Vallès. I tantes i tantes víctimes més d'hipoteques pont, d'impagaments sobrevinguts per l'atur o la crisi econòmica, d'amenaces imminents de desnonament. Dones que viuen soles o no. Que cuiden gent gran amb Alzheimer o tenen menors d'edat a càrrec seu. Quan el portaveu de la PAH diu "No ens quedarem callades", són elles qui parlen. L'ofensiva judicial del PP contra les lleis catalanes que més protegien el dret a l'habitatge (consagrat, per cert, a l'article 47 de la Constitució) no és un atac contra Catalunya. La llei 24/2015, que va aprovar per unanimitat el Parlament, fins i tot amb els vots a favor del PP català (que només es va abstenir en dos articles) estava a punt de ser adoptada per tretze parlaments autonòmics més. Els representants de la majoria d'entitats socials, partits i municipis convocats pel president Puigdemont es van conjurar per aplicar per altres vies les lleis ara en qüestió. El PP no ha impugnat els articles que obliguen l'Administració –qualsevol Administració– a reallotjar les famílies vulnerables, "sinó els que més perjudicaven els bancs i els grans propietaris immobiliaris". Això va sostenir ahir a la Generalitat Carlos Macías, una de les nostres.

energètica no està recorreguda i convé aplicar-la, i que la llei d'habitatge aprovada pel tripartit, la 18/2007, també vigeix i no s'està aplicant correctament, a parer seu. Totes dues són, al seu entendre, "eines útils" que s'han d'utilitzar mentre la nova llei anunciada pel Govern no sigui una realitat, una llei que van confiar que tingui la unanimitat de totes les forces polítiques, encara que van mostrar els seus dubtes sobre això, ja que consideren que el PP havia anat a la reunió a "fer la guerra pel seu compte". Més enllà d'aquesta mesura, però, les entitats van trobar a faltar més actuacions concretes, a les quals caldrà sumar, en tot cas, la pròxima unificació de les taules sectorials sobre desnonaments i pobresa energètica, després de constatar que fins ara la de desnonaments havia resultat completament inoperant.

Un altre dels aspectes que també van trobar a faltar les entitats socials va ser la concreció d'una data perquè les empreses subministradores dels serveis bàsics firmin els convenis que garanteixin que no es produiran talls als col·lectius més vulnerables. És una mesura respecte a la qual entenen que el Govern no s'està mostrant prou diligent i en què van tenir amb el suport explícit dels alcaldes. L'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, per exemple, va demanar que es fixi una data com més aviat millor, perquè "no hi ha cap motiu per no fer-ho i sí urgència per fer-ho". Les entitats socials van sortir, doncs, amb un regust agredolç de la trobada.●

UNIFICACIÓ NORMATIVA

Puigdemont anuncia que la nova norma s'aprovarà per tràmit d'urgència en lectura única

PETICIONS

Els alcaldes demanen més recursos i les entitats socials hi troben a faltar més mesures concretes

Antoni Puigverd

Hàmsters

Al web TuHamster.com, que porta per subtítol, *La guía del hámster sano y feliz*, expliquen per què aquests animals necessiten una roda d'exercici. Es veu que els hàmsters en llibertat corren cinc quilòmetres cada dia: "Un hàmster engabiat ho passa molt malament i aquest malestar es traduiria en comportaments agressius". Per això, els amants dels hàmsters aconsellen la roda: "Funciona com les joguines que donem als bebès i als nens per tal de mantenir-los ocupats". Canviant la paraula *hàmster* per la paraula *ciutadà*, aquestes recomanacions poden concloure així: "Desactivi el malestar social fent rodar els ciutadans de campanya en campanya".

Fa un any que estem d'eleccions, recordava ahir Rafael Jorba. Després de les municipals del maig del 2015, vam tenir les plebiscitàries catalanes i tot seguit les generals, que repetirem just passada la revetlla de Sant Joan. Baixarà la participació, segons diuen tots els experts, però qui dia passa any empeny. Rajoy haurà prorrogat, en el pitjor dels casos, més de mig any la seva presidència. I els altres partits, nous o vells, hauran tingut l'oportunitat d'anar fent bullir l'olla de la política polititzada sense afrontar cap dels problemes del país.

Els principals problemes reals d'Espanya són cinc: la crisi del deute (i la necessitat d'un canvi de model econòmic), la desigualtat social, l'envelliment de la constitució, la qüestió territorial i la corrupció. Cap d'aquests problemes es pot afrontar des d'una òptica parcial: es necessita un gran acord per implementar les reformes que exigeix aquesta realitat, però el pacte no serà possible mentre els partits no prenguin consciència dels seus límits i febleses. Mentre no es vegin obligats a cedir i a reconèixer els punts de vista dels altres. De moment, aquests darrers mesos, hem perdut una oportunitat preciosa: i és que la feblesa que tots els partits van descobrir en les eleccions del desembre no es reproduirà en les eleccions del juny de manera tan eloqüent. La previsible abstenció donarà al PP una aparença de força que en realitat no té. Aquesta aparença li permetrà governar i, alhora, justificarà l'enrocament dels partits d'esquerra: i ja hi tornarem a ser. No hi haurà res a fer mentre continuïn funcionant els espectacles dilatoris de la política polititzada (la boxa retòrica, les comèdies sectàries, els xocs identitaris plantejats com un derbi de futbol). Mentre les distraccions tipus *roda de hàmster* funcionin, no hi haurà res a fer.

> La feblesa que van exhibir tots els partits al desembre no es reproduirà al juny

Les properes eleccions no aclariran res. La campanya serà insofrible. Però el que vindrà després també. L'agonia de la Constitució del 1978 serà lenta; i l'espera d'un marc nou, encara més: serà enervant. Com va dir Gramsci, aquests moments d'*impasse* són ideals per als monstres. Uns monstres als quals la ciutadania s'acostuma aviat: fins i tot s'hi distreu. La nova campanya és, en el desastrós context econòmic actual, una monstruositat, però periodistes i polítics ens hi ficarem com qui comença els preparatius de la revetlla. Alegria! Cava, fogueres i petards. Alegria!